בס"ד

יום ד' נ"ז בסיון תשנ"ז (2 ביולי)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"
אבא קובנר, 1978

היום רבי חנינא בן תרדיון, מעשרה הרוגי מלכות רומי, נשרף על ס"ת והרומאים וספר תורה עמו.
רבי חנינא ה"ה תנא בתקופת יבנה אחרי חורבן הבית השני (במאה ה' לספירתם). הוא עמד בהתנגדות לישיבה בסיכני. נידון למוות על שלימד תורה והועלה על המוקד כשהוא כרוך בספר תורה.

לקראת יום שלישי, כ"ו בסיון:
כ"ו בסיון הוא יום כיבוש ותשבון-נפש על עוון המרגלים שנשלחו ביום כזה בשנת 2449 (לפני כ-2 אחרי יציאת מצרים) מחדבר פארן לתור את ארץ ישראל. ובאחת עשרה פקשה אם ישפוט כל מלכתחילה לעם התכוון ה' לישלחם כך. כתוצאה מה"road trip" הנוראי חטאו המרגלים והוציאו דיבה רעה על ארצנו הקדושה. ועד לימות משיח מהמרגלים - יהושע בן נון (משבט אפרים) וכלב בן יפונה (משבט יהודה) ראו אות הארץ ברוח אחרת וניסו לחפך את אומנת הלשון בהקטרוג ה'. למרות כל זאת, בכה העם באותו לילה משום תוסר אמונה. ולכן הנוראי ה' ב' תשעה באב. ועל אומר המדרש שהבכי של ה"ה לעולם, וה' אומר שהנוראי יהפוך את הבכי לצרות. ואומנם תשעה באב ה"ה לעמנו צרות וחורבן לעם ישראל במשך הדורות.

יום נעים!